

Finansministeren (Hage): Ved kgl. Resolution af 1804 blev det bestemt, at der skulde aabnes veltjente Underofficerer, naar de gik af, Adgang til at opnaa forskellige civile Bestillinger. Dette var oprindelig bestemt til at skulle være en Form, hvorunder man pensionerede Underofficererne, og heraf blev det da en ret naturlig Følge, at da man i 1851 indførte en egentlig Pensionering af Underofficerer, optoges der den Bestemmelse, at for saa vidt en pensioneret Underofficer opnaar Ansættelse i en lønnet Bestilling, skal den Løn, som han derved opnaar, afgaa i hans Pension „ganske eller forholdsvis“, som det hedder, det vil sige Krone for Krone. Denne Regel, som saaledes efter sin Oprindelse har været ret naturlig, er nu ikke længere paa nogen Maade hensigtsmæssig. Den bevirker, at afgaaede Underofficerer meget ofte ville være afskaarne fra at overtage saadanne mindre Bestillinger, som ellers maatte siges at være egnede for dem, idet de ikke kunne staa sig ved at modtage Ansættelse, naar de skulle lide et ganske tilsvarende Afdrag i deres Pension. Og det er heller ikke ønskeligt for Administrationen, som ofte vil kunne være vel tjent med at give afgaaede Underofficerer Ansættelse. Det foreslaas derfor her at indføre den Regel, at en pensioneret Underofficer, som senere ansættes i en anden Bestilling, skal bevare sin Pension ubeskaaren, medmindre Lønnen for den Stilling, i hvilken han ansættes, er saa stor, at den samlede Indtægt, han saaledes opnaar, vil blive større end den Løn, han oppebar, inden han afskedigedes som Underofficer. Endvidere er der tilføjet en Bestemmelse om, at for saa vidt en pensioneret Underofficer ansættes i et egentlig pensionsberettiget Statsemede, skal den almindelige Regel i Pensionsloven af 1858 komme til Anvendelse ogsaa paa ham. — Disse Bestemmelser, som jeg maa anse for at være billige og retfærdige, indeholdes altsaa i dette lille Lovforslag. Jeg skal tillade mig paa det bedste at anbefale det til Tingets Vedtagelse.

Hedemann: Jeg skal ogsaa tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie. Som den højtærede Minister sagde, grunder den nu bestaaende Ordning sig paa en kongelig Anordning af 1804. Denne havde vel nærmest til Hensigt at indføre en ny Form for Pensionering af Underofficerer. Men den havde tillige en anden Bestemmelse, idet man

gennem denne haabede at faa en livligere Afgang i Underofficersklassen og derved at gøre Stillingen mere tiltalende for unge Mennesker. Anordningen er nu tildels ophævet. Der er ikke længere den samme Adgang for Underofficersklassen til civile Stillinger som tidligere, hvad jeg for mit Vedkommende selvfølgelig beklager. Men naar en pensioneret Underofficer dog ansættes i en saadan Bestilling, er det dog kun retfærdigt, at han ikke kommer til at afgive sin Pension, naar den ny Stilling ikke i det mindste er lig med eller højere lønnet end den, han har forladt. Det er derfor kun en Retfærdighedshandling, der her er Tale om at vise mod Underofficererne, og som jeg derfor meget vil anbefale det høje Ting at gaa ind paa.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik dernæst til:

Første Behandling af Statsrevisorernes Betynkning over Statsregnskabet for Finansaaet 1900—1901.

(Betynkningen findes i Tillæg B., Sp. 77 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren (Nellemann): Som det vil ses, gaar Statsrevisorernes Indstilling ud paa, at Rigsdagen frasiger sig Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for 1900—01, og Udvalget tiltræder ganske denne Statsrevisorernes Indstilling og foreslaar altsaa det samme. Der er derfor ikke megen Anledning til at dvæle ved de enkelte Punkter, men Udvalget har dog ment at burde gøre et Par Bemærkninger, navnlig i Henhold til hvad der fra Statsrevisionens Side er fremkommet. Det første Punkt angaar de vestindiske Kolonialkassers Mellemværende med Danmark. Der har Statsrevisionen i Aar ligesom de foregaaende Aar gjort en Bemærkning, hvorved der henvises til Betynkningen over Statsregnskabet for 1882—83, Side 22. Udvalget indskrænker sig her til at udtale, at disse Forhold for-